

Liste de conținut disponibile la [ScienceDirect](https://www.sciencedirect.com)

Journal of Business Research

pagina de pornire a jurnalului: www.elsevier.com/locate/jbusres

Să ră cia economică , prosperitatea comună și antreprenoriatul defavorizat

Yiyi Su ^A, Jialin Song ^{A,*}, Ying Lu ^b, Di Fan ^c, Miles Yang ^b^A Scoala de Economie si Management, Universitatea Tongji, Shanghai 200092, China^b Departamentul de Management, Macquarie Business School, Universitatea Macquarie, Sydney, NSW 2109, Australia^c Scoala de Management, Universitatea RMIT, Melbourne, Victoria 3001, Australia

INFORMATII ARTICOL

Cuvinte cheie:

Prosperitate comună

Antreprenoriatul underdog

Să ră cia economică

Dezvoltare economică

Egalitatea veniturilor

China

ABSTRACT

Acest studiu explorează antreprenoriatul defavorizat prin investigarea modului în care să ră cia economică afectează alegerea antreprenorială a unui individ, cu diferite niveluri de prosperitate comună regională. Folosind un eșantion de 5.250 de observații anuale din nouă regiuni provinciale din China rurală, constatăm că să ră cia economică este favorabilă antreprenoriatului. În plus, rezultatele noastre arată că efectul să ră ciei economice asupra alegerii antreprenoriatului ca carieră este slab și de dezvoltarea economică regională, dar consolidat de egalitatea veniturilor regionale. Studiul nostru oferă implicații pentru îmbogățirea și discuția despre prosperitatea comună și extinde literatura existentă despre antreprenoriatul defavorizat, luând în considerare aspecte unice ale contextelor regionale.

1. Introducere

Cum afectează prosperitatea comună relația dintre să ră cia economică și antreprenoriatul defavorizat? Antreprenoriatul a fost considerat în mod tradițional ca determinat de condiții favorabile, cum ar fi mediul și istoria familială superioară (Zellweger, Sieger și Halter, 2011), pregătirea avansată și educația formală (Friar & Meyer, 2003) și trăsăturile de personalitate, de exemplu, autoeficacitate (Miller & Le Breton-Miller, 2017), încredere (Hayward, Shepherd și Griffin, 2006) și previziune (Fuller & Warren, 2006). În ultimele două decenii, teoria antreprenoriatului defavorizat a îndreptat atenția asupra rolului adversității și care stărnește spiritul antreprenorial, cum ar fi dizabilitățile (Verheul et al., 2015), să ră cia (Morris, Santos și Neumeier, 2020; Su, Zahra, și Fan, 2022), război (Churchill, Munyanyi, Smyth și Trinh, 2021), foamete (Cheng, Guo, Hayward, Smyth și Wang, 2021) și imigrație (Hart & Acs, 2011). Aceste condiții și experiențe nefavorabile încurajează disciplina în muncă, reziliența, toleranța la risc și creativitatea, printre altele răspunsuri, facilitând intrarea persoanelor pe piața muncii prin activități independente sau crearea de riscuri (Miller & Le Breton-Miller, 2017; Shepherd & Williams, 2020; Churchill și colab., 2021; Cheng și colab., 2021).

Antreprenoriatul underdog, ca model de antreprenoriat bazat pe provocări (Miller & Le Breton-Miller, 2017), are rădăcini pe scară largă într-un domeniu fertilizat – o economie emergentă în care coexistă ample oportunități și de aventură cu o gamă completă de efecte adverse. Condiții exogene (de exemplu, vid instituțional și să ră cia economică cu o diferență de venituri tot mai mare).

China și alte economii emergente au prezentat traiectoria de creștere a numeroșilor antreprenori defavorizați în timpul progresului lor de comercializare. De exemplu, Ren Zhengfei, după ce a fost escrocat de două milioane de RMB la vârsta de 43 de ani, și-a pierdut locul de muncă și a divorțat, s-a angajat în marea sa afacere, Huawei (Niedenführ, 2020).

Kalpna Saroj, care s-a născut din părinți dalit într-un sat indian și a fost, de asemenea, o victimă a căștoriei copiilor, s-a străduit să devină un antreprenor de succes cu o avere netă de peste 100 de milioane de dolari SUA (Patil & Deshpande, 2018).

În ciuda impulsului proeminent de la să ră cia economică pentru antreprenorii defavorizați, o campanie pe scară largă de prosperitate comună este în desfășurare care solicită o societate bogată și echitabilă, în care să ră cia economică este eradicată și oamenii săraci sunt tratați cu generozitate (Fan, 2006). Deși conceptul de prosperitate comună a fost propus pentru prima dată în contextul Chinei, studiile anterioare prezintă terminologii similare, cum ar fi prosperitatea partajată (World Bank, 2018, 2020), creșterea inclusivă (OCDE, 2014; Lee, 2019) și echitabilă dezvoltare (Bour-guignon, Ferreira, & Walton, 2007). La baza acestor terminologii se află două dimensiuni strâns legate și indispensabile: dezvoltarea economică și egalitatea veniturilor (Fan, 2006; Lee, 2019). Este important de menționat că prosperitatea economică și cele două dimensiuni ale ei sunt la nivel regional, în timp ce să ră cia economică este experimentată la nivel individual sau gospodărie.

Viziunea schumpeteriană asupra dezvoltării economice este o traiectorie de creștere de calitate superioară realizată prin inovare și

* Autorul corespunzător.

Adrese de e-mail: suyiyi@tongji.edu.cn (Y. Su), sdsongjialin@tongji.edu.cn (J. Song), candy.lu@mq.edu.au (Y. Lu), david.fan@rmit.edu.au (D. Fan), miles.yang@mq.edu.au (M. Yang).<https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2023.114061> Primit

31 martie 2022; Primit în formă revizuită la 18 mai 2023; Acceptat la 21 mai 2023 Disponibil online la 2 iunie 2023

0148-2963/© 2023 Publicat de Elsevier Inc.

antreprenoriat (Schumpeter, 1942). Dezvoltarea economică regională cuprinde stimularea oportunității ilor de angajare, creșterea rezultatelor economice și schimbarea fundamentală a structurilor sociale (Acs, Desai și Hessels, 2008; Malecki, 2018). Cu toate acestea, fără egalitatea veniturilor, dezvoltarea economică nu garantează tuturor participarea la creșterea bogăției și poate chiar să adâncească decalajul de bogăție încă păstrat (Deaton, 2003). În consecință, susținătorii prosperității comune, creșterii incluzive și altele asemenea pledează pentru împărțirea „beneficiilor creșterii prosperității în mod mai egal între grupurile sociale” (OECD, 2014, p. 8) și distribuirea bunăstării, atât din punct de vedere material, cât și cultural, către toată lumea. (Fan, 2006; Lin, 2011; Lu, Zhang, Yang și Wang, 2023). Totuși, dezvoltarea economică, aceasta poate fi degradată la o formă de egalitarism în condiții de sărăcie. Prin urmare, prosperitatea comună se referă la un echilibru între eficiență și corectitudine, creșterea și partajarea și surprinde gradul în care beneficiile dezvoltării economice sunt distribuite în mod egal în societate (Dunford, 2022). Cu toate acestea, până în prezent, cercetătorii nu au explorat pe deplin dacă antreprenorii defavorizați prosperă sau dispar într-o eră a prosperității comune.

Pentru a aborda întrebarea noastră de cercetare inițială, mai întâi teoretizăm dacă și cum sărăcia economică la nivel individual afectează antreprenoriatul defavorizat. Apoi, examinăm cele două dimensiuni ale prosperității comune, dezvoltării economice și egalității veniturilor, ca moderatorii ai relației speculate. Ne testăm ideile folosind un eșantion de 5.250 de observații anuale individuale din China rurală pentru perioada 1989-2015. China rurală este un context intrigant pentru analiza sărăciei economice, prosperității comune și antreprenoriatului defavorizat. La începutul anilor 1970, oamenii din multe zone sărace din China rurală trăiau la niveluri de subsistență sau aproape, în momentul reformei și politicilor de deschidere.

Antreprenorii țărăni afectați de sărăcie au descoperit noi oportunități de afaceri, împreună cu potențialii clienți, și au înființat orașe și întreprinderi sătești (de exemplu, Si et al., 2015; Su et al., 2022). Având în vedere decalajul de lungă durată dintre rural și urban din China (Kanbur & Zhang, 1999; Fan, 2006), dezvoltarea rurală este, de asemenea, un punct cheie, iar acest lucru necesită eforturi din partea mai multor părți interesate (de exemplu, guvern, piață, întreprindere) pentru a realiza scopul prosperității comune (Fan, 2006).

Studiul nostru aduce trei contribuții. În primul rând, extindem și îmbogățim fluxul de cercetare în curs de reducere a sărăciei și antreprenoriat prin dezvoltarea unei logici teoretice a antreprenoriatului defavorizat și conceptualizarea sărăciei economice ca un impuls. Procedând astfel, studiul nostru abordează apelul lui Sutter, Bruton și Chen (2019, p. 12), „de a aprofunda înțelegerea antreprenoriatului ca soluție la sărăcie”. În al doilea rând, prin explorarea mecanismelor antreprenoriatului defavorizat, cercetarea noastră contribuie la literatura privind influențele dezvoltării economice (Wennekers & Thurik, 1999; Wennekers, Van Wennekers, Thurik și Reynolds, 2005) și inegalității (Bruton, Sutter și Lenz, 2021) despre antreprenoriat. În al treilea rând, acest studiu aduce în dezbatere campania comună de prosperitate a Chinei și o conectează cu teoriile antreprenoriale (Fan, 2006; Lin, 2011). O astfel de campanie a atras atenția și a generat dezbateri aprinse în arena publică, dar este rareori discutată în cercetarea academică.

2. Revizuirea literaturii și elaborarea ipotezelor

2.1. Sărăcia economică și antreprenoriatul defavorizat

Miller și Le Breton-Miller (2017) susțin că un antreprenor este numit un antreprenor defavorizat atâta timp cât se confruntă cu unul sau mai multe tipuri de dificultăți și/sau provocări cu incapacități persistente și limitări ale naturii economice, socioculturale, cognitive și fizice sau emoționale. Condițiile nefavorabile ale incapacității și limitării rii nu pot fi ușor modificate sau depășite complet (Miller & Le Breton-Miller, 2017). Unele dintre aceste constrângeri de incapacitate sunt moștenite – de exemplu, persoanele care au dislexie vor întâmpina dificultăți în sarcinile cognitive, iar rata abandonului școlar în educație poate fi ridicată în rândul celor afectați; alte constrângeri, cum ar fi greutatea și ille socioculturale și economice cu care se confruntă imigranții, sunt dificultăți postnatale, care îi împiedică pe cei defavorizați.

adânc în capcana sărăciei economice sau a statutului social umil (Barkley, 1997). Deși persoanele defavorizate se confruntă cu circumstanțe personale negative, o voință puternică de a face schimbări, de a trece la viața normală și de a deveni acceptați social îi împinge să aleagă antreprenoriatul ca soluție supremă pentru condițiile lor. Întrucât persoanele defavorizate nu au oportunități în alternativele comune de carieră, începerea unei afaceri este relativ atractivă (Light, Bhachu și Karageorgis, 2017). Un astfel de model de antreprenoriat bazat pe provocări a fost aplicat pentru a explica modul în care persoanele defavorizate (cum ar fi femeile, imigranții și minoritățile) au mai multe șanse să devină antreprenori (Light și Rosenstein, 1995; Morris et al., 2020).

Printre provocările cu care se confruntă antreprenorii defavorizați, sărăcia economică este un factor critic cu consecințe profunde și multiple (Miller & Le Breton-Miller, 2017; Morris et al., 2020; Morris & Tucker, 2021). Deși condițiile economice precare provoacă dificultăți și subformă de înrăutățire a stării rii de sărăcie (de exemplu, Bhattacharya, Currie și Haider, 2004), educația insuficientă (Schultz, 2004) și problemele cu locuința (Morland, Wing, Roux și Poole, 2002) cu rate ridicate ale criminalității și insecuritate fizică (Pare & Felson, 2014), studiile subliniază că sărăcia face ca antreprenoriatul să fie o opțiune viabilă pentru persoanele afectate de sărăcie (Miller & Le Breton Miller, 2017; Haynie & Shepherd, 2011; Morris et al., 2020). Sărăcia modelează avantajele unice ale nefavoraților economici, deși aceștia se confruntă cu riscul eşecului antreprenorial în operațiunile comerciale ulterioare (Morris & Tucker, 2021). Rezumăm studiile de antreprenoriat underdog și identificăm trei mecanisme prin care o condiție tipică de underdog, sărăcia economică, duce la alegerea antreprenoriatului de către defavorizat ca carieră (vezi Tabelul 1).

Primul mecanism este mentalitatea și motivația dezvoltate de cei defavorizați pentru deciziile antreprenoriale. Pe de o parte, presiunea supraviețuirii provoacă mentalitatea aspiranțională a celor defavorizați de a-și asuma responsabilitățile familiale și un sentiment mai puternic de autoeficacitate (Miller & Le Breton-Miller, 2017). La fel ca cei cu tulburare de stres posttraumatic și traumă emoțională (Haynie & Shepherd, 2011), persoanele care se confruntă cu sărăcia au o dorință disperată de independență și autonomie (Amit, MacCrimmon, Zietsma și Oesch, 2001; Haynie & Shepherd, 2011). Înzestrați cu resurse limitate și cu lipsa oportunității ilor de angajare, aceștia sunt aspirați să adopte metode de angajare atipice, cum ar fi antreprenoriatul, care este o soluție la sărăcie (Min & Bozorgmehr, 2000). Pe de altă parte, deoarece resursele și opțiunile sunt toate rare pentru cei săraci, ele sunt caracterizate de o mentalitate de deficit de a lua decizia de compromis și de a fi vigilenți cu privire la resursele disponibile (de exemplu, Morris & Tucker, 2021). În special, utilizarea deplină a resurselor neconvenționale, cum ar fi angajarea de membri ai familiei neplătite, trocul și leasingul etc., le permit să supraviețuiască în sărăcie și să devină antreprenori (Morris et al., 2020).

În plus, sărăcia îi obligă să găsească modalități inovatoare de utilizare a resurselor. De exemplu, Holt și Littlewood (2017) constată că persoanele aflate în sărăcie, incapabile să își asigure un loc de muncă formal, folosesc bricolajul pentru a genera venituri ca antreprenori în medii cu venituri mici și resurse limitate. În mod similar, Linna (2013) susține importanța bricolajului pentru antreprenorii cu resurse limitate. Astfel, indivizii aflați în sărăcie economică, manifestând atât mentalități de aspirație, cât și de deficit, tind să găsească modalități speciale de a deveni antreprenori.

Cel de-al doilea mecanism este atitudinea de asumare a riscurilor și de risc pe care o au persoanele defavorizate față de antreprenoriat. Persoanele aflate în sărăcie economică tind să fie vulnerabili, dar mai dispuși să accepte riscurile întruchipate de antreprenoriat. Datorită răspunderii sărăciei, persoanele care suferă de fragilitate și vulnerabilitate, mai ales atunci când iau decizii proaste sau se confruntă cu circumstanțe nefavorabile (Morris et al., 2020) și le lipsesc cunoștințele și tehnicile de atenuare a riscurilor, de exemplu, datorii bancare și finanțare externă (Littwin, 2007). Cu toate acestea, persoanele aflate în sărăcie economică au un curaj unic de a face față riscului potențial al antreprenoriatului, deoarece nu au nimic de pierdut decât sărăcia și se tem mai puțin de incertitudine (Haynie & Shepherd, 2011; Morris & Tucker, 2021). Joseph și Linley (2005) sugerează că adversitatea aduce oamenilor o conștientizare a rezilienței interioare și o mai mare acceptare a deficiențelor și vulnerabilităților lor. Aceste caracteristici pozitive și optimiste îi fac să fie mai puțin descurajați de provocările

Tabelul

1 O logică de teoretizare a prosperității comune și a antreprenoriatului defavorizat.

	Impuls/obstacol pentru antreprenoriatul Underdog		
	Mindalitate și motivație	Aportul de risc și atitudinea față de risc	Capabilități și aptitudini
Să rădăcina economică	Mentalitate aspiranțională - Presiunea de supraviețuire și responsabilități familiale. - Urmărirea autoeficienței și independenței, autonomiei și a metodelor de angajare atipice. Mentalitatea deficitului - Exploatarea resurselor neconvenționale cu bricolaj antreprenorial.	Aportul de risc - Mai vulnerabil. Căutarea riscului - Mai puțin înfrică de pierdere și incertitudine, optimist. - O mare acceptare a vulnerabilității lor și a limitărilor și o bună pregătire pentru riscurile ulterioare.	Abilități și abilități diferite - A fi disciplinat, muncitor, diferit și creativ. - Bun la construirea rețelelor sociale.
Dezvoltarea economică ca moderator	Mentalitate aspiranțională redusă - Presiunea de supraviețuire mai mică. - Urmărirea intereselor, stilului de viață și viselor. Mentalitate redusă a deficitului - resurse sporite și oportunități de angajare.	Aportul de risc - Costuri de oportunitate crescute ale antreprenoriatului. Căutare redusă de riscuri - Stabilirea de obiective conservatoare cu un apetit scăzut pentru risc.	Abilități avansate - Mai mulți oameni devin profesioniști, mai degrabă decât antreprenori.
Egalitatea veniturilor ca moderator	Mentalitate aspiranțională consolidată - Sistem echitabil de distribuție a veniturilor. - Urmărirea oportunităților de mobilitate socială. Consolidarea mentalității privind deficitul - Mediile de egalitate promovează calitatea și eficiența bricolajului.	Aportul de risc - Tactici sporite de atenuare a riscului. Căutarea riscului consolidată - Facerea rentabilității și eforturilor mai rezonabile și mai puțin riscant.	Înființarea și întretinerea rețelelor sociale - Construirea încrederii și a încrederii în rețele sociale.

antreprenoriat (Miller & Le Breton-Miller, 2017). Cu alte cuvinte, greutățile care sunt expuse și pregătite să accepte mai bine riscurile antreprenoriatului.

Ca ultim mecanism, să rădăcina economică îi obligă pe cei aflați în să rădăcina să se echipeze cu noi capacități și abilități pentru a scăpa de capcanele decalajului de alfabetizare. Deoarece persoanele afectate de să rădăcina au resurse limitate și sunt percepute ca „fiind diferiți”, ei trebuie să fie mai disciplinați și să muncească mai mult pentru a atinge aceleași obiective în comparație cu alții (Miller & Le Breton-Miller, 2017; Morris et al., 2020). Pe baza datelor colectate de la femei antreprenoare din cooperativele agricole și grupurile non-agricole din sud-vestul Camerunului, Castellanza (2022) a identificat că disciplina le permite celor săraci să participe la societate și să-și depășească multiplele obligații interconectate. Să rădăcina economică îi inspiră să aleagă antreprenoriatul ca carieră (Block, Kohn, Miller și Ullrich, 2015). Peredo și Chrisman (2006) constată că cei săraci care au experiență de angajare pe cont propriu sau care participă la construcția infrastructurii comunitare sunt foarte probabil să dobândească abilități antreprenoriale. De asemenea, este probabil să înființeze noi întreprinderi prin intermediul rețelelor sociale, să integreze resurse antreprenoriale și să realizeze avantaje competitive (Alvarez & Barney, 2014).

În concluzie, să rădăcina economică afectează antreprenoriatul în moduri multiple. Având în vedere mentalitatea aspiranțională și deficitară, atitudinea de a căuta riscuri și abilitățile și capacitățile variate ale celor săraci, este mai probabil ca aceștia să aleagă antreprenoriatul ca opțiune de carieră. Propunem astfel următoarea ipoteză:

Ipoteza 1 (H1): Să rădăcina economică este legată pozitiv de alegerea antreprenoriatului ca carieră.

2.2. Antreprenoriat underdog sub prosperitate comună

Studiul nostru se concentrează pe două dimensiuni ale prosperității comune – dezvoltarea economică și egalitatea veniturilor (Fan, 2006; Lee, 2019) – pentru a explora modul în care efectul să rădăcina economică asupra antreprenoriatului variază în funcție de nivelurile de prosperitate comună regională.

2.2.1. Efectul moderator al dezvoltării economice Savantșii au

abordat antreprenoriatul și dezvoltarea economică într-un mod bidirecțional (Acs et al., 2008; Chliova, Brinckmann, & Rosenbusch, 2015). În timp ce unii consideră antreprenoriatul o cheie pentru atenuarea să rădăcinei și încurajarea dezvoltării (Sutter et al., 2019; & Newbery, 2020), alții îl conceptualizează dezvoltarea economică Kimmitt, Van Gelderen și Munoz ca antecedente ale aspirațiilor antreprenoriale (Hessels, Thurik, 2008), crearea de riscuri (Wennekers, Thurik, Stel și

Noorderhaven, 2010), tip antreprenorial (Su et al., 2022) și formalitate (Moore, Dau și Mingo, 2021). Cu toate acestea, se știe mai puțin despre modul în care dezvoltarea economică modifică avantajele și pasivele celor defavorizați din economie și, prin urmare, afectează intenția lor antreprenorială. În studiul nostru, susținem că dezvoltarea economică face ca oamenii care trăiesc în să rădăcina să fie mai puțin amenințați de presiunea financiară și le slăbește dorința de a începe afaceri pentru a-și câștiga existența din trei motive (Lucas, 1978; Iyigun & Owen, 1999).

În primul rând, atât cu mentalitatea aspiranțională, cât și cu cea a deficitului, dezvoltarea economică regională slăbește motivația celor defavorizați din economie de a fi antreprenori. Dezvoltarea economică oferă o rețea de siguranță pentru oamenii obișnuiți, reducând astfel presiunile de supraviețuire (Berner, Gomez și Knorringa, 2012). În plus, un proces interconectat de schimbări structurale care însoțesc dezvoltarea economică duce la îmbunătățirea nivelurilor de educație și la raționalizarea sistemului de distribuție a veniturilor (Syrquin, 1988; Wennekers, Van Stel, Carree și Thurik, 2010). În contextul condițiilor socioculturale precare, indivizii devin antreprenori din cauza necesității practice de a-și câștiga existența și de a crește autonomia financiară (Morris & Tucker, 2021).

Cu toate acestea, pe măsură ce economia se dezvoltă, motivația oamenilor în luarea deciziilor în carieră s-a îmbogățit, deoarece aceștia acordă mai multă importanță intereselor personale, stilului de viață și urmării visului lor (Singaravelu, White, & Bringaze, 2005; Achim, Borlea, & Văidean, 2021). De asemenea, în comparație cu o economie subdezvoltată, o economie dezvoltată limitează oportunitatea pe termen scurt, deoarece resursele și oportunitățile de angajare devin abundente, oferind oamenilor aflați în să rădăcina economică mai multe opțiuni. Grigoryeva și Grigoryeva (2015) susțin că, atunci când economia crește, indivizii percep resursele disponibile pentru ei sunt suficiente pentru o viață confortabilă și sunt mai puțin probabil să fie oportuniști. Astfel, resursele relativ abundente, împreună cu schimbările structurale sociale aduse de dezvoltarea economică, slăbesc motivația celor săraci de a căuta supraviețuirea devenind antreprenori.

În al doilea rând, în ceea ce privește riscurile încorporate în antreprenoriat, creșterile salariale și alte beneficii generate de dezvoltarea economică au ca rezultat costuri de oportunitate ale antreprenoriatului, care la rândul lor scad posibilitatea de angajare pe cont propriu (Lucas, 1978; Iyigun & Owen, 1999). În consecință, în regiunile cu niveluri ridicate de dezvoltare economică, indivizii au nevoie în general de stimulente suplimentare pentru a-și asuma riscurile asociate antreprenoriatului (Douglas & Shepherd, 2000). Un astfel de efect este și mai important pentru persoanele aflate în să rădăcina economică, care devin să își asume riscuri din cauza greutăților lor din viață (Wagner, 2015; Su et al., 2022). Atunci când dezvoltarea economică este mai mare, cei defavorizați din economie suferă mai puțin din cauza condițiilor de viață și astfel au un apetit mai scăzut pentru risc sau chiar se retrag din deciziile antreprenoriale. Astfel, economic

dezvoltarea îi face pe cei să racii mai aversi față de risc decât pe cei care sunt mai bogați în fața deciziilor antreprenoriale.

În al treilea rând, în ceea ce privește competențele și capacitățile, dezvoltarea economică modifică dezvoltarea și alocarea capitalului uman în populația afectată de sărăcie prin reducerea decalajului de alfabetizare și cultivarea talentelor profesionale (Iyigun & Owen, 1999; Achim et al., 2021). Iyigun și Owen (1999) au împărțit capitalul uman în tipuri antreprenoriale și profesionale, primul fiind intensiv în experiență de muncă, iar cel de-al doilea intensiv în educație. În comparație cu ceea ce se întâmplă într-o economie subdezvoltată, costurile pentru cei săraci de a acumula capital uman prin experiență de angajare pe cont propriu cresc într-o economie dezvoltată, în timp ce costurile de acumulare de capital uman prin formare profesională scad. Achim i colab. (2021) arată că dezvoltarea economică necesită firme mari, cu capital puternic și economii de scară, ceea ce strânge spațiul pentru firmele mici. În plus, pe măsură ce cererea consumatorilor se diversifică, angajații din sectorul serviciilor încep să crească, iar persoanele care se confruntă cu sărăcie au mai multe șanse să fie angajați de alții decât să lucreze pe cont propriu. Prin urmare, este probabil ca cei defavorizați din economie să aloce mai mult timp și efort educației formale pentru a-și dezvolta competențele profesionale în loc să devină antreprenori. Având în vedere aceste argumente, precizăm:

Ipoteza (H2): Dezvoltarea economică slăbește relația pozitivă dintre sărăcie economică și alegerea antreprenoriatului ca carieră.

2.2.2. Efectul moderator al egalității veniturilor

În timp ce egalitatea economică este un concept larg, care include diverse rezultate economice (de exemplu, venit, bogăție, bună stare și consum: a se vedea o revizuire recentă a lui Bruton et al., 2021), studiul nostru se concentrează pe egalitatea veniturilor, definită ca „gradul de uniformitate în recompensele muncii” (Bapuji, 2015, p. 1062). Având în vedere diferențele tot mai mari de venituri și dezvoltarea regională dezzechilibrată la nivel mondial, atingerea egalității veniturilor este unul dintre elementele importante ale prosperității partajate (Banca Mondială, 2018, 2020) și prosperității comune a Chinei (Fan, 2006). De asemenea, în literatura de specialitate, egalitatea veniturilor și antonimul său, inegalitatea, sunt studiate pe larg, cu legăturile lor cu scara și tipul de antreprenoriat (Sarkar, Rufin și Houghton, 2018). Susținem că există trei motive pentru care egalitatea veniturilor crește probabilitatea ca cei săraci să înceapă afaceri.

În primul rând, egalitatea veniturilor încurajează persoanele defavorizate din economie să realizeze o mobilitate ascendentă prin antreprenoriat și promovează utilizarea resurselor prin bricolaj. Atunci când egalitatea veniturilor este scăzută, bogăția este foarte concentrată în șase aloanele superioare ale piramidei socioeconomice, care au o rată ridicată de venituri și o rată de economisire și au mai multe șanse să se nască în familii antreprenoriale (Meh, 2005). Odată cu acumularea și a moștenirii bogăției, aceștia au resursele necesare pentru a se angaja în activități antreprenoriale, strângând disponibilitatea resurselor de care cei săraci au nevoie pentru a-și începe afacerile (Holtz-Eakin, Joulfaian și Rosen, 1994). În schimb, cei săraci tind să-și considere status quo-ul dezavantajat ca fiind legitim și să accepte regulile de distribuție a bogăției, astfel că renunță la contestarea sistemului social existent (Trump & White, 2018). Cu toate acestea, în cazul egalității veniturilor, distribuția bogăției și mobilitatea socială devin mai echitabile (Mijis, 2021). Săracii sunt motivați să depășească sărăcia și să obțină independență și autonomie prin antreprenoriat (Diener & Biswas-Diener, 2002). În plus, în contextul inegalității, bricolajul de resurse de către cei defavorizați din economie poate ajunge la o apologie pentru un sistem social inechitabil și chiar poate deveni un instrument ideologic (Baker & Powell, 2016). Numai mediile de egalitate pot oferi celor săraci un impuls pentru a inova, iar acest lucru promovează calitatea și eficiența bricolajului (Carney & Beaupert, 2013).

În al doilea rând, egalitatea veniturilor crește tacticele de atenuare a riscurilor și face ca rentabilitatea efortului să fie mai rezonabilă și mai puțin riscantă. Claessens și Perotti (2007) arată că inegalitatea afectează distribuția influenței politice, astfel încât câteva elite controlează interesele supravegherii financiare. Astfel, creșterea egalității veniturilor permite celor săraci din punct de vedere economic să aibă

acces mai mare la finanțare și servicii financiare, ceea ce le îmbunătățește capacitatea de a gestiona riscurile și de a absorbi șocurile financiare și îi motivează în continuare să participe la antreprenoriat (Beck, Demirgüç-Kunt și Levine, 2007). Roemer i colab. (2003) susține că, cu șanse egale pentru creșterea veniturilor, proporția distribuției veniturilor depinde mai puțin de factorii de mediu necontrolați, ceea ce atenuază restricțiile instituționale asupra săracilor și îmbunătățește situația acestora. Ca urmare, cei săraci din partea de jos a piramidei veniturilor au așteptări de mobilitate socială în sus și i probabil că vor alege antreprenoriatul pentru a realiza mobilitatea socială (Stanworth, Stanworth, Granger și Blyth, 1989; Quadri, 2000).

În cele din urmă, egalitatea veniturilor contribuie la înființarea și menținerea rețelelor sociale, de care beneficiază mai mult pe cei săraci în tranziție către antreprenoriat. Cercetătorii sugerează o relație pozitivă între egalitatea veniturilor și încrederea socială (Alesina & La Ferrara, 2000; Gustavsson & Jordahl, 2008). Egalitatea veniturilor ușurează polarizarea socială și, la rândul său, menține rețelele sociale (Bjørnskov, 2007). Potrivit Coles (2019), o egalitate mai mare a veniturilor crește activitatea antreprenorială, deoarece încrederea socială este mai mare atunci când membrii comunității au venituri similare. Efectul încrederii este extrem de important pentru acei defavorizați economici, deoarece va duce la credința că eforturile dedicate întreprinderilor vor da roade ca urmare a echității care asigură membrilor societății aceleași oportunități de a acumula bogăție (Alesina și La Ferrara, 2000). Deoarece cei săraci se confruntă de obicei cu obstacole de legitimitate și discriminare instituționalizată, un nivel mai ridicat de încredere socială din cauza egalității veniturilor îi motivează să-și înceapă afacerile (Morris et al., 2020). Prin urmare, propunem următoarele:

Ipoteza (H3): Egalitatea veniturilor întărește relația pozitivă dintre sărăcie economică și alegerea antreprenoriatului ca carieră.

Fig. 1 oferă o privire de ansamblu asupra cadrului nostru teoretic, care postulează efectul principal al sărăciei economice asupra alegerii antreprenoriale (H1), precum și efectele moderatoare ale dezvoltării economice (H2) și ale egalității veniturilor (H3).

3. Metodologia cercetării

3.1. Date și eșantion

Datele au fost colectate din două surse de date pentru a ne testa ipotezele. În primul rând, am construit eșantionul nostru de cercetare antreprenorială pe baza Sondajului China de Sănătate și Nutriție (CHNS), care este un proiect de colaborare lansat de Centrul pentru Populație din Carolina de la Universitatea din Carolina de Nord și Institutul Național pentru Nutriție și Sănătate din Centrul Chinez pentru Controlul și prevenirea bolilor. Până în prezent, CHNS a inclus zece runde de sondaj, în 1989, 1991, 1993, 1997, 2000, 2004, 2006, 2009, 2011 și 2015, acoperind nouă provincii chineze din nordul, estul, vestul și sudul Chinei. prezintă niveluri de afluență diferite și o reprezentare regională puternică. Studiile privind antreprenoriatul, sărăciea și inegalitatea din China au utilizat pe scară largă această bază de date (Alkire & Fang, 2019; Mu & Van de Walle, 2011).

În al doilea rând, pentru a calcula pragul sărăciei pentru identificarea grupurilor de sărăcie din eșantionul nostru, urmărim definiția oficială și standardul de identificare a sărăciei al Biroului Național de Statistică din China (NBSC în continuare, <https://www.stats.gov.cn/>), care este utilizat pe scară largă în cercetarea antreprenoriatului în contextul chinez (Zhou & Hall, 2019). Am colectat manual de la NBSC venitul net al gospodăriilor pe cap de locuitor al zonelor rurale din cele nouă provincii din 1989 până în 2015.

Următoarele proceduri au fost aplicate în studiul nostru pentru a asigura un eșantion reprezentativ: (1) potrivirea bazei de date CHNS și NBSC din 1989 până în 2015, (2) menținerea atenției asupra valului anterior de răspunsuri, (3) selectarea persoanelor care sunt mai mare sau egală cu 18 ani, dar mai mică de 65 de ani (McMullen, Bagby și Palich, 2008), (4) păstrarea indivizilor chinezi din mediul rural (Liu & Zhang, 2018; Su et al., 2022), (5) eliminarea fermierilor care desfășoară activități independente, care diferă de

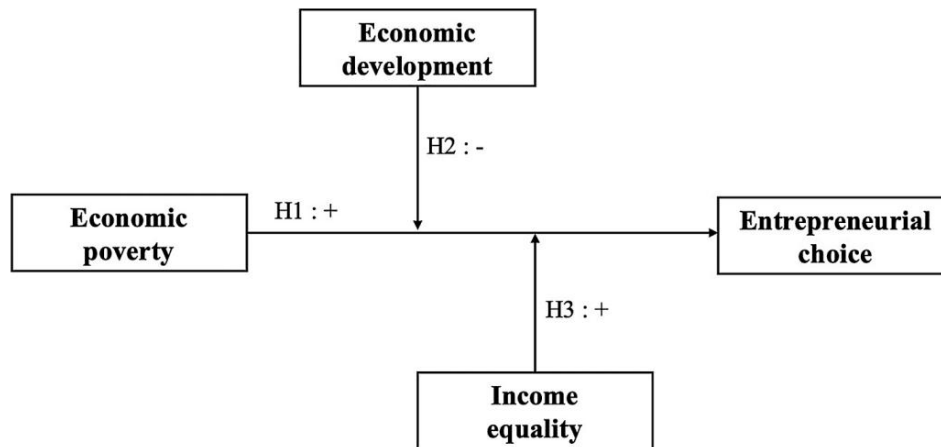

Fig. 1. Modelul teoretic.

antreprenori angajați (Liu & Zhang, 2018; Su et al., 2022) și (6) eliminarea persoanelor care nu au furnizat informații relevante referitoare la variabilele cheie. Pe baza acestor proceduri de eşantionare, am obținut un eşantion de 2.630 de indivizi cu un panou dezechilibrat de 5.250 de observații în China rurală.

3.2. Contextul cercetării

Conceptul de prosperitate comună în China poate fi urmărit încă din epoca lui Mao Zedong și este adânc înrădăcinat în originea și dezvoltarea Partidului Comunist. În 1992, Deng Xiaoping a subliniat că cerința esențială a socialismului este „să elibereze și să dezvolte forțele productive, să elimine exploatarea și polarizarea și, în sfârșit, să obțină prosperitatea comună”.¹ O astfel de cerință a devenit mai evidentă ca urmare a celui de-al unsprezecelea plan cincinal al Chinei, pentru a reduce inegalitatea crescută în cadrul ideii „a îmbogăți și mai întâi” (Fan, 2006). Ulterior, au fost depuse eforturi mari pentru eliminarea sărăciei absolute: aproximativ 99 de milioane de săraci din mediul rural care trăiesc sub pragul sărăciei rurale al venitului anual pe cap de locuitor de 2.300 de yuani chinezi (la prețuri constante din 2010) au fost ridicați din sărăcie până la sfârșitul anului 2020. După cum subliniază cel de-al paisprezecelea plan cincinal al Chinei (2020–2025), este necesară „promovarea solidă a prosperității comune”, cu ținta „progreselor substanțiale mai semnificative care vor fi realizate în atingerea prosperității comune pentru toți oamenii până în 2035”.

Am ales China ca context de cercetare în primul rând din două motive. Pe de o parte, deoarece China este o țară în curs de dezvoltare cu o lungă istorie de antreprenariat și de reducere a sărăciei (Astebro, Herz, Nanda și Weber, 2014; Su et al., 2022), putem găsi surse bogate de date despre antreprenorii defavorizați din China. Pe de altă parte, având în vedere campania de prosperitate comună în curs de desfășurare a Chinei (Fan, 2006; Lin, 2011), contextul chinez oferă un câmp de experiment intrigant pentru a studia modul în care activitățile antreprenoriale evoluează cu prosperitatea comună.

3.3. Măsurile

Variabilă dependentă. Variabila dependentă este alegerea antreprenorială. Măsurile s-au bazat pe trei întrebări CHNS: (1) „Lucrezi în prezent?”, (2) „Care este postul tău de muncă în această ocupație?” și (3) „Care este ocupația ta principală?” O persoană este considerată întreprinzător dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: (1) lucrează în prezent și (2) este proprietar-manager cu angajați sau lucrător pe cont propriu fără angajați. Studiile anterioare au surprins

alegerea antreprenorială ca stat (Audretsch, Boente și Tamvada, 2013) sau o tranziție către antreprenariat (Evans și Jovanovic, 1989). Am adoptat abordarea tranziției și am codificat alegerea antreprenorială ca 1 dacă ea sau el nu este un antreprenor în anul precedent, dar devine antreprenor în anul curent al anchetei, și 0 dacă ea sau el este non-antreprenor în anul precedent și în anii de anchetă curent.

Variabila independentă. Variabila independentă este sărăcia economică. Am folosit două praguri pentru a defini grupurile de sărăcie. Primul prag este pragul de sărăcie relativă. Am calculat pragul de sărăcie relativă utilizând 60% din venitul mediu anual al gospodăriei al tuturor persoanelor din provincia specifică în care locuiește persoana focală (World Bank, 2012; Su et al., 2022). Am codificat sărăcia economică la 1 dacă venitul pe cap de locuitor al gospodăriei unui individ era sub pragul relativ al sărăciei (de exemplu, 5680,20 yuani chinezi în Guangxi în 2015) și 0 în caz contrar. Celălalt prag este pragul sărăciei absolute eliberat de NBSC. Având în vedere efectele inflației și îmbunătățirea generală a nivelului de trai, am ajustat venitul pe cap de locuitor al gospodăriei tuturor persoanelor și standardul pragului de sărăcie absolută la anul 2015 pentru a asigura comparabilitatea în diferite valuri de anchetă. O persoană este definită ca fiind absolut săracă dacă venitul pe cap de locuitor al gospodăriei este sub pragul sărăciei absolute (de exemplu, 2657,46 yuani chinezi în Guangxi în 2015).

Rezultatele sărăciei absolute sunt prezentate în testul de robustețe.

Moderatori. Prima variabilă de moderare, dezvoltarea economică, măsurată prin venitul median al gospodăriei provinciale, umflat de IPC provincial, în 1989 ca perioadă de bază, pentru a izola efectul modificării prețurilor. Cercetătorii subliniază că venitul mediu al gospodăriei este un indicator mai bun al dezvoltării unei țări decât PIB-ul pe cap de locuitor (Nolan, Roser și Thewissen, 2019). Deoarece majoritatea țării au distribuții distorsionate ale consumului sau veniturilor, măsurile PIB-ului pe cap de locuitor supraestimează bunăstarea tipică. În plus, utilizarea măsurilor mediane bazate pe sondaje ca numitor al indicatorilor disponibili pe scară largă, cum ar fi venitul sau consumul mediu, oferă un indicator „suficient de bun” al inegalității.

A doua variabilă de moderare, egalitatea veniturilor, este măsurată prin raportul median-mediu provincial al venitului gospodăriei. Această abordare este aplicată pe scară largă în cercetarea inegalității veniturilor (Rodríguez & Salas, 2014). După cum arată Rodríguez și Salas (2014), un coeficient Gini standard poate fi rescris ca o funcție afină a raportului median-mediu al venitului gospodăriei:

$$Gn(Y) = 1 - \frac{1}{\mu(Y)} \sum_{i=1}^n w_i Y_i = \frac{1}{k} \left(1 - \frac{Y_m}{\mu(Y)} \right) \quad (1)$$

unde Gn este coeficientul Gini standard introdus de Donaldson și Weymark (1980), n este numărul de indivizi, Y este vectorul pozitiv cu rang ascendent al veniturilor gospodăriei și $\mu(Y)$ este media medie a venitului gospodăriei. w_i este coeficientul de greutate conform

$$\text{definiția standard Gini, unde } w_i = \frac{(n+1-i)^2 - (n-i)^2}{n^2}, \quad w_i = 1. \quad k \text{ este a}$$

¹ Din turneul Discuțiilor lui Deng Xiaoping în sudul. <https://>

² www.stats.gov.cn/english/PressRelease/202002/t20200228_1728917.html.

constantă mai mare decât zero și i mai mică de unu și Y_m / μ este raportul median-mediu al unei gospodării, unde Y_m este nivelul median al venitului gospodării. Potrivit [Rodríguez și Salas \(2014\)](#), egalitatea veniturilor poate fi estimată direct prin raportul mediană-medie furnizat în ecuația (1), care este de încredere și i mai ales atrăgătoare atunci când datele microvenitului nu sunt disponibile. Prin urmare, pentru a determina nivelul inegalității regionale a veniturilor, am calculat raporturile mediană-medie Y_m / μ în fiecare dintre zonele rurale provinciale specifice în care un individ focal a fost localizat într-un anumit val de anchetă.

Variabile de control. Am controlat mai multe variabile demografice ([Astebro et al., 2014; Su et al., 2022](#)): vârsta, starea civilă (niciodată căsătorit, divorțat, văduv, despărțit = 0 și căsătorit = 1), sex (feminin = 0 și bărbat = 1), studii (0 = niciunul; 1 = absolvent de școală primară; 2 = gimnaziu; 3 = gimnaziu; 4 = diplomă tehnică sau profesională; 5 = diplomă universitară sau universitară; 6 = master sau superioare), indicele de sărăcie (ponderea în funcție de înălțimea la pătrat), dimensiunea gospodării (numărul de persoane dintr-o gospodărie focală) și venitul individual (venitul individual net total ajustat în funcție de IPC, în mii de yuani chinezi). În cele din urmă, am controlat macrofactorul măsurat prin creșterea PIB-ului local, pentru efectul său potențial asupra formării întreprinderii ([Thai & Turkina, 2014](#)).

3.4. Metoda și analiza statistică

Având în vedere variabila dependentă binară, am aplicat regresia logistică pentru a testa relațiile dintre sărăcie economică și alegerea întreprinderii. Am urmărit fiecare individ de-a lungul valorilor după ID-ul individual pentru a construi o structură de date panou cu toate variabilele independente și de control măsurate înainte de valul curent. Pentru a ne verifica ipotezele, am adoptat termeni de interacțiuni bidirecționale și am stabilit modelul nostru ca:

$$\begin{aligned}
 \text{Alegerea întreprinderii}_{t+1} = & \beta_0 + \beta_1 \text{Sărăcie economică}_{t+1} + \beta_2 \text{Sărăcie economică}_{t+1} \times \text{Dezvoltare economică}_{t+1} \\
 & + \beta_3 \text{Sărăcie economică}_{t+1} \times \text{Egalitatea veniturii}_{t+1} + \beta_4 \text{Dezvoltare economică}_{t+1} \\
 & + \beta_5 \text{Egalitatea veniturilor}_{t+1} + \beta \text{Controlsi}_{t+1} + \epsilon_i, t
 \end{aligned}
 \tag{2}$$

4. Rezultate

[Tabelul 2](#) prezintă statisticile descriptive și matricea de corelații. În medie, probabilitatea ca un individ să treacă la întreprinderi este de 16,7%, iar media sărăciei economice este de 0,055. Constatăm că coeficientul de corelație dintre sărăcie economică și dezvoltarea economică este de 0,107, sugerând că dezvoltarea economică regională nu eradică sărăcie economică la nivel individual sau gospodărie. Factorii de inflație de varianță (VIF) pentru testarea multicolarității îi arată că niciunul nu depășește 1,38, ceea ce este mult sub standardele acceptate.

Raportăm rezultatele noastre în [Tabelul 3](#). După cum se arată în [Tabelul 3](#), Modelul 1 este un model de bază care include toate variabilele de control. Modelul 2 oferă rezultatele pentru H1 că sărăcie economică este legată pozitiv de probabilitatea de a fi întreprinzător. Rezultatul arată că coeficientul de sărăcie economică pentru alegerea întreprinderii este semnificativ pozitiv ($\beta = 0,777, p < 0,01$). Astfel, găsim suport pentru H1.

H2 prezice că dezvoltarea economică slăbește relația pozitivă dintre sărăcie economică și alegerea întreprinderii ca carieră. Această ipoteză este confirmată de rezultatele Modelului 3 ($\beta = -0,066, p < 0,01$). După cum se arată în panoul A din [Fig. 2](#), când dezvoltarea economică este scăzută (linia continuă), panta este pozitivă, indicând că sărăcie economică este legată pozitiv de posibilitatea de a fi întreprinzător. În același timp, panta liniei întrerupte este negativă, indicând faptul că, atunci când nivelul de dezvoltare economică este ridicat, relația dintre sărăcie economică și posibilitatea de a fi

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	1										
2	0.107	1									
3	0.055	0.055	1								
4	0.107	0.107	0.107	1							
5	0.107	0.107	0.107	0.107	1						
6	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	1					
7	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	1				
8	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	1			
9	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	1		
10	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	1	
11	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	0.107	1

Tabelul

3 Să ră cia economică și alegerea antreprenorială.

	Modelul 1	Modelul 2	Modelul 3	Modelul 4	Modelul 5
	Alegere antreprenorială	Alegere antreprenorială	Alegere antreprenorială	Alegere antreprenorială	Alegere antreprenorială
Vârsta	0,023*** (0,004)	0,024*** (0,004)	0,024*** (0,004)	0,025*** (0,004)	0,025*** (0,004)
Masculin	0,129 (0,079)	0,137* (0,080)	0,146* (0,080)	0,134* (0,080)	0,143* (0,080)
Că să torit	0,522*** (0,151)	0,515*** (0,151)	0,517*** (0,151)	0,514*** (0,151)	0,516*** (0,151)
Educa ie	0,460*** (0,035)	0,459*** (0,035)	0,461*** (0,035)	0,463*** (0,035)	0,464*** (0,035)
IMC	0,021* (0,013)	0,023* (0,013)	0,023* (0,013)	0,022* (0,013)	0,023* (0,013)
Mă rimea gospodă riei	0,027 (0,028)	0,015 (0,028)	0,020 (0,028)	0,017 (0,028)	0,021 (0,028)
Venitul individual	0,006 (0,004)	0,002 (0,004)	0,003 (0,004)	0,003 (0,004)	0,003 (0,004)
Creș terea PIB-ului provincial	0,054*** (0,010)	0,055*** (0,010)	0,056*** (0,010)	0,055*** (0,010)	0,056*** (0,010)
Dezvoltare economică	0,015*** (0,005)	0,012** (0,005)	0,013** (0,005)	0,012** (0,005)	0,013** (0,005)
Egalitatea veniturilor	0,935* (0,489)	0,721 (0,495)	0,725 (0,497)	0,923* (0,496)	0,877* (0,497)
Să ră cia economică		0,777*** (0,145)	0,828*** (0,144)	0,858*** (0,146)	0,886*** (0,146)
Să ră cia economică × dezvoltare economică			0,066*** (0,024)		0,055** (0,023)
Să ră cia economică × egalitatea veniturilor				4,635*** (1,605)	3,749** (1,668)
Constant	0,010 (0,575)	0,077 (0,581)	0,095 (0,584)	0,083 (0,579)	0,025 (0,581)
N	5.250	5.250	5.250	5.250	5.250
Pseudo R2	0,051	0,057	0,059	0,059	0,060

Note: erori standard robuste în paranteze; *** p < 0,01, ** p < 0,05, * p < 0,1.

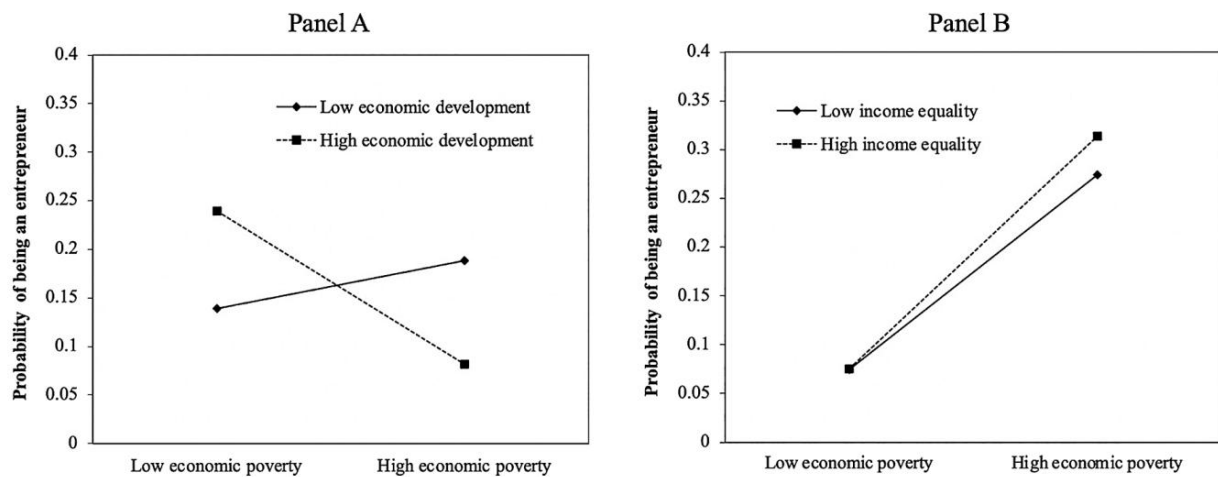

Fig. 2. Efectele moderatoare ale dezvoltării economice și ale egalității veniturilor.

un antreprenor va deveni negativ. Prin urmare, H2 este acceptat.

H3 prezice că egalitatea veniturilor întărește relația pozitivă dintre să ră cia economică și alegerea antreprenorială ca carieră. H3 este susținut de rezultatele Modelului 3 din Tabelul 3 ($\beta = 4,635$, $p < 0,01$), iar o altă ilustrare a diferențelor semnificative dintre nivelurile de egalitate cu venituri mici și mari poate fi găsită în Panoul B din Fig. 2.

Rezultatele noastre arată că panta liniei întrerupte (egalitatea cu venituri mari) este pozitivă și mai abruptă decât cea a liniei continue (egalitatea cu venituri mici), indicând că relația pozitivă a antreprenorialității defavorizat este mai pronunțată în contextul egalității veniturilor. H3 este astfel susținut.

4.1. Verificări de robustețe

Am efectuat mai multe analize suplimentare pentru a asigura robustețea constatărilor noastre. În primul rând, am folosit pragul să ră ciei absolute din NBSC pentru a calcula să ră cia economică și am constatat că, în ciuda Ipotezei 2, celelalte rezultate rămân robuste. În al doilea rând, am folosit raportul median-mediu provincial al venitului gospodăriei și indicele Gini standard ca măsurători alternative ale egalității veniturilor. S-au obținut rezultate similare cu cele obținute în analizele principale. În al treilea rând, am controlat efectele fixe ale anului și ale provinciei sub formă de dummy de șapte ani și două dummy de provincie pentru a elimina posibilele întârzieri cauzate de variabilele omise. Rezultatele au rămas neschimbate calitativ. În al patrulea rând, având în vedere distorsiunea potențială de la valorile extreme, am câștigat toate variabilele continue la percentilele 1 și 99. Rezultatele obținute au fost

În concordanță cu cele ale principalelor analize.

În al cincilea rând, pentru a examina efectul sărăciei economice asupra apariției diferitelor tipuri de antreprenori (adică, lucrători pe cont propriu și angajatori), ne-am reluat regresia în subeșantioane. În timp ce rezultatele subeșantionului de lucrători independenți sunt calitativ similare cu principalele noastre analize, nici efectul principal, nici efectele de moderare nu sunt semnificative în subeșantionul angajator. Motivul posibil este legătura slabă dintre defavorizările economice și antreprenorii angajatori.

În al șaselea rând, am efectuat metoda în două etape ale celor mai mici pătrate (2SLS) (de exemplu, Lewbel, 2012) pentru a aborda problema endogenității dintre sărăciea economică și alegerea antreprenorială, având în vedere că 2SLS produce estimări punctuale consistente chiar și în cazul variabilelor endogene binare. (de exemplu, Angrist, 2001). Am folosit mai întâi cadrele satului ca variabilă instrumentală pentru a prezice sărăcia relativă în prima etapă, apoi am adăugat valoarea prezisă pentru a prezice alegerea antreprenorială în a doua etapă. Rezultatele 2SLS sunt în mare măsură în concordanță cu rezultatele principalelor analize, singura excepție fiind efectul de interacțiune dintre sărăciea economică și egalitatea veniturilor.

În al șaptelea rând, am depășit sărăcia economică cu două sau trei valuri pentru a testa efectul istoric al sărăciei economice. Constatăm că, pe măsură ce numărul decalajului crește, coeficienții sărăciei economice devin mai mici cu niveluri semnificative mai slabe. Deși nu putem exclude efectul posibil al mărării antieșantionului, aceste rezultate arată parțial că impactul sărăciei economice asupra alegerii antreprenoriale se va slăbi în timp, iar indivizii sunt mai dornici să scape de situația actuală de sărăcie prin antreprenariat.

În al optulea, am aplicat regresia logistică cu efecte mixte pe mai multe niveluri, deoarece indivizii la nivel micro sunt imbricați în provincia la nivel macro (Stephan & Pathak, 2016). În timp ce rezultatele regresiei logice pe mai multe niveluri sunt în concordanță cu rezultatele principalelor analize, ICC (coeficientul de corelație intraclasă) nu se încadrează în intervalul rezonabil sugerat de Mathieu și Chen (2011). De asemenea, statisticile de potrivire a modelului indică faptul că utilizarea unei abordări pe mai multe niveluri poate duce la estimarea parametrilor părtinitoare și ineficiente (Schade & Schuh-macher, 2022). Prin urmare, utilizăm regresia logistică în analiza principală.

În cele din urmă, am adoptat testul Oster (2019) pentru a evalua dacă variabilele de confuzie neobservate influențează estimările. După cum recomandă Oster (2019), setăm δ egal cu 1 și presupunem că $R2_{max}$ este extinsă la 1,3 ori mai mult decât cea observată în regresia cu martori ($R2$). Acest test sugerează că „legatul beta adevărat” ajustat în funcție de părtinire nu conține zero și se încadrează în intervalul confident ial de 99,5% pentru coeficient. Noi Deasemenea examinăm „delta” Oster (setarea $\beta = 0$ și $R2_{max} = R2$) și găsim că variabilele de confuzie neobservate trebuie să aibă de cel puțin în 7,887 ori influența variabilelor controlate observate pentru a nu produce niciun efect de tratament. Prin urmare, analizele noastre nu suferă de estimare părtinitoare din cauza variabilelor de confuzie neobservate.

5. Discuții, limitări și implicații

Miracolul economic al Chinei poate fi parțial atribuit succesului său în atenuarea sărăciei economice prin antreprenariatul defavorizat (Whyte, 2009; Su, Zahra, Li și Fan, 2020). Cu toate acestea, recenta campanie comună de prosperitate, care urmărește să echilibreze eficiența economică și echitatea socială, a nedumerit politicile din industrie și cercetarea în afaceri. Examinăm impactul sărăciei economice asupra alegerii antreprenoriale a unui individ, de la mecanismul de bază până la efectul contingent. Găsim o relație pozitivă între sărăciea economică și alegerea antreprenariatului ca carieră (H1). În plus, aflăm că

³ Această variabilă de instrument este aleasă deoarece (1) statutul de cadre indică o capacitate mai mare a gospodăriei cu membri ai familiei cadre din sat de a câștiga mai mult din activități ale afacerii (Zhang, Giles și Rozelle, 2012) și (2) cadrele din sat sunt alese în mod feroce. competiție cu examen politic strict, care este relativ exogen. Acesta este codificat ca 1 dacă o persoană aparține unei gospodării cu cel puțin un cadru de sat și 0 în caz contrar.

relația dintre sărăciea economică și alegerea antreprenariatului ca carieră este slabă față de dezvoltarea economică (H2), dar consolidată de egalitatea veniturilor (H3).

5.1. Contribuții teoretice

Contribuțiile teoretice ale studiului nostru sunt duble. În primul rând, contribuim la literatura despre antreprenariat oferind noi dovezi despre antreprenorii defavorizați care se confruntă cu provocări și pasive din cauza sărăciei economice. În mod specific, rezultatele noastre reflectă și extind literatura de specialitate privind antreprenariatul și reducerea sărăciei (Sutter et al., 2019) prin identificarea a trei mecanisme care stau la baza prin care persoanele defavorizate din economie sunt motivate să treacă antreprenariat: mentalitatea și motivația individului pentru a începe o afacere, atitudinea de asumare a riscurilor pe care o aduce în spiritul antreprenorial și capacitatea și abilitățile de a începe o afacere. Accentul pe creșterea unei familii și căutarea independenței, acceptarea limitărilor cuiva fără teama de pierdere și abilitățile unice în viața teoretică săraci din punct de vedere economic îi fac mai ușor să devină antreprenori. O astfel de logică de teoretizare oferă o mai bună înțelegere a sărăciei economice și a antreprenariatului (Fan, 2016).

În al doilea rând, din câte cunoștințele autorilor, acest studiu este de pionier prin faptul că integrează prosperitatea comună cu literatura antreprenorială defavorizată (Miller & Le Breton-Miller, 2017; Churchill și colab., 2021). Deși prosperitatea comună provine din ideea Chinei antice despre Marea Armonie (exprimată cel mai adesea ca datong în filosofia confuciană), ea are legături strânse cu termenii de prosperitate partajată și de creștere inclusivă într-un sens mai larg. Studiul nostru contribuie la această linie de elaborare a politicilor și discuțiilor academice prin descompunerea prosperității comune în dezvoltare economică și egalitate de venituri. Descoperirile noastre dezvăluie un rol paradoxal al prosperității comune în afectarea alegerii antreprenoriale: în timp ce dezvoltarea economică pare antagonistă promovării antreprenariatului defavorizat, egalitatea veniturilor oferă celor defavorizați un impuls pentru antreprenariat.

5.2. Implicații practice

Mai multe implicații practice importante decurg din această cercetare. În primul rând, deoarece persoanele defavorizate care se confruntă cu sărăciea economică au mai multe șanse să devină antreprenori, ei ar beneficia mai mult de formarea antreprenorială. Guvernul își recomandă să ofere o varietate de servicii publice pentru antreprenorii defavorizați și pentru a-și îmbunătăți și abilitățile antreprenoriale, inclusiv informații despre proiecte, îndrumări antreprenoriale, împrumuturi mici sau consultarea politicilor.

În al doilea rând, cercetarea noastră arată că dezvoltarea economică reduce probabilitatea celor săraci de a deveni antreprenori. Astfel, guvernele din economiile dezvoltate ar putea avea dificultăți să ofere sprijin politic pentru a spori vitalitatea antreprenorială a defavorizaților economici. Prin creșterea subvențiilor lor la înființare pentru grupurile cu venituri mici, prin dezvoltarea diferitelor tipuri de proiecte de start-up și prin furnizarea de diverse scheme de sprijin pentru a încuraja persoanele aflate în sărăcie să înceapă afacerile, grupurile cu venituri mici pot deveni mai orientate spre antreprenariat.

În cele din urmă, rezultatele noastre arată că egalitatea veniturilor facilitează persoanele defavorizate din economie să devină antreprenori. Prin urmare, cultivarea unui mediu echitabil și inclusiv este importantă pentru a construi o societate antreprenorială. În timp ce guvernele pun accent pe eficiență în stadiul inițial al progresului de comercializare (Fan, 2006), mai multă atenție trebuie îndreptată către protejarea veniturilor legale și ajustarea veniturilor excesive.

5.3. Limitări și cercetări viitoare

Această cercetare are câteva limitări care oferă oportunități pentru cercetări viitoare. În primul rând, în timp ce ne concentrăm asupra sărăciei economice ca o condiție tipică de nefavorabil, cei defavorizați se confruntă cu o varietate de alte provocări atunci când înființează o nouă afacere. Studiile viitoare ar trebui să includă natura socio-culturală, cognitivă și fizică /emoțională a antreprenariatului defavorizat, cu diferite niveluri de prosperitate comună. Al doilea,

deș i teoretiză m trei mecanisme prin care să ră cia economică promovează antreprenoriatul defavorizat, nu am testat încă empiric fiecare mecanism. În schimb, cercetă m modul în care prosperitatea comună induce sau împiedică antreprenoriatul defavorizat prin afectarea acestor mecanisme. Studiile viitoare se pot baza pe chestionare pentru a colecta variabilele psihologice și de calificare și pentru a testa aceste mecanisme direct.

În cele din urmă, eș antionul nostru este limitat la zonele rurale din China, fă ră nicio prevedere pentru investigarea condițiilor urbane sau a altor economii emergente. Astfel, studiul are limitarea generalizării datorită disponibilității datelor.

Studiile viitoare pot acoperi zonele urbane sau alte contexte de economie emergentă pentru a spori generalizarea rezultatelor cercetării.

6. Concluzie

Studiul actual examinează modul în care să ră cia economică afectează alegerea antreprenorială a unui individ, care este condiționată de prosperitatea comună regională. Cadrul teoretic este testat cu un eș anion de 5.250 de observații anuale individuale din nouă regiuni provinciale din China rurală. Rezultatele arată că să ră cia economică este favorabilă antreprenoriatului, în principal sub formă de angajare pe cont propriu. O astfel de relație este slăbită de dezvoltarea economică, dar este consolidată de egalitatea veniturilor. Studiul nostru oferă implicații teoretice și practice pentru discuția despre prosperitatea comună și extinde teoria antreprenoriatului defavorizat, luând în considerare aspecte unice ale regionale.

contexte.

Declară ie de contribuție a autorului CRedit

Yiyi Su: Conceptualizare, scriere – schiță originală. Jialin Song: Analiză formală, Scriere – schiță originală. Ying Lu: Analiză formală, Scriere – revizuire și editare. Di Fan: Conceptualizare, scriere – revizuire și editare. Miles Yang: validare, scriere – revizuire și editare.

Declară ie de interese concurente

Autorii declară că nu au interese financiare concurente cunoscute sau relații personale care ar fi putut părea să influențeze munca raportată în această lucrare.

Confirmare

Autorii ar dori să recunoască comentariile și sugestiile valoroase din partea editorului și a trei recenzori anonimi. Suntem recunoscători pentru sprijinul financiar din partea Fundației Naționale de Științe Naturale din China (NSFC) (71972148).

Referințe

- Achim, M.V., Borlea, S.N. și V. aidean, V.L. (2021). Cultură, antreprenori și dezvoltare economică. O abordare empirică. Jurnalul de cercetare antreprenorială, 11(1), 1–28.
- Acs, Z.J., Desai, S. și Hessels, J. (2008). Antreprenori, dezvoltare economică și instituții. Small Business Economics, 31(3), 219–234.
- Alesina, A., & La Ferrara, E. (2000). Participarea în comunități eterogene. Revista trimestrială de economie, 115(3), 847–904.
- Alkire, S. și Fang, Y. (2019). Dinamica să ră ciei multidimensionale și a să ră ciei cu venituri unidimensionale: O dovadă a analizei stabilității din China. Social Indicators Research, 142(1), 25–64.
- Alvarez, S.A. și Barney, J.B. (2014). Oportunități și antreprenoriale și reducerea să ră ciei. Teoria și practica antreprenoriatului, 38(1), 159–184.
- Amit, R., MacCrimmon, K.R., Zietsma, C. și Oesch, J.M. (2001). Baniile conțeaș? Atingerea bogăției ca motiv pentru inițierea unor proiecte tehnologice orientate spre creșterea. Journal of Business Venturing, 16(2), 119–143.
- Angrist, J.D. (2001). Estimarea modelelor variabile dependente limitate cu manechin regresori endogeni: strategii simple pentru practica empirică. Journal of Business & Economic Statistics, 19(1), 2–28.
- Astebro, T., Herz, H., Nanda, R. și Weber, R.A. (2014). Când să ră dă cinele Antreprenori: Perspective din economia comportamentală. Journal of Economic Perspectives, 28(3), 49–70.
- Audretsch, D.B., Boente, W. și Tamvada, J.P. (2013). Religia, clasa socială și alegerea antreprenorială. Journal of Business Venturing, 28(6), 774–789.

- Baker, T. și Powell, E.E. (2016). Să ră i laș și să ră mă nănce bricolaj? Spre un contextualizat no iunea de inegalitate a anselor antreprenoriale. În W. Friederike și B.G. William (Eds.), O agendă de cercetare pentru antreprenori și context (pp. 41–53). Cheltenham: Editura Edward Elgar.
- Bapuji, H. (2015). Indivizi, interacțiuni și instituții: cum inegalitatea economică afectează organizațiile. Relații umane, 68(7), 1059–1083.
- Barkley, R.A. (1997). ADHD și natura autocontrolului. New York, NY: Guilford Press.
- Beck, T., Demirgüç-Kunt, A. și Levine, R. (2007). Finanțele, inegalitățile și să ră raci. Journal of Economic Growth, 12, 27–49.
- Berner, E., Gomez, G. și Knorringer, P. (2012). „A ajuta un număr mare de oameni să devină puși în mână?” logica antreprenorilor de supraviețuire. Jurnalul European de Cercetare pentru Dezvoltare, 24(3), 382–396.
- Bhattacharya, J., Currie, J., & Haider, S. (2004). Să ră cia, insecuritatea alimentară și rezultatele nutriționale la copii și adulți. Journal of Health Economics, 23(4), 839–862.
- Bjørnskov, C. (2007). Determinanții ai încrederii generalizate: o comparație între țări. Public Choice, 130(1), 1–21.
- Block, J.H., Kohn, K., Miller, D. și Ullich, K. (2015). Necesitate antreprenori și strategie competitivă. Small Business Economics, 44(1), 37–54.
- Bourguignon, F., Ferreira, F.H., & Walton, M. (2007). Capcane pentru echitate, eficiență și inegalitate: o agendă de cercetare. The Journal of Economic Inequality, 5(2), 235–256.
- Bruton, G., Sutter, C. și Lenz, A.K. (2021). Inegalitatea economică – Este antreprenoriatul cauza sau soluția? O agendă de revizuire și cercetare pentru economiile emergente. Journal of Business Venturing, 36(3), articolul 106095.
- Carney, T. și Beaupert, F. (2013). Bricolaj public și privat: provocări care echilibrează legea, serviciile și societatea civilă în promovarea lui rii deciziilor susținute de CRPD. Jurnalul de Drept al Universității din New South Wales, 36(1), 175–201.
- Castellanza, L. (2022). Disciplina, abjecție și reducerea să ră ciei prin antreprenori: o perspectivă constitutivă. Journal of Business Venturing, 37(1), articolul 106032.
- Cheng, Z., Guo, W., Hayward, M., Smyth, R. și Wang, H. (2021). Adversitatea copilăriei și înclinarea spre antreprenori: un studiu cuasi-experimental al Marii Foamete din China. Journal of Business Venturing, 36(1), articolul 106063.
- Chliova, M., Brinckmann, J. și Rosenbusch, N. (2015). Este microcreditul o binecuvântare pentru cei să ră raci? O meta-analiză care examinează rezultatele dezvoltării și considerentele contextuale. Journal of Business Venturing, 30(3), 467–487.
- Churchill, S.A., Munyanyi, M.E., Smyth, R. și Trinh, T.A. (2021). Șocuri timpurii și antreprenori: Dovezi din războiul din Vietnam. Journal of Business Research, 124, 506–518.
- Claessens, S., & Perotti, E. (2007). Finanțele și inegalitate: canale și dovezi. Journal of Comparative Economics, 35(4), 748–773.
- Coles, R.S. (2019). Egalitatea și spiritul capitalismului: impactul egalității veniturilor asupra antreprenoriatului. Academy of Management Proceedings, 2019(1), 14940.
- Diener, E., & Biswas-Diener, R. (2002). Vor creșterea banii bunăstarea subiectivă? Social Indicators Research, 57(2), 119–169.
- Deaton, A. (2003). Să ră nă tate, inegalitate și dezvoltare economică. Journal of Economic Literature, 41(1), 113–158.
- Donaldson, D. și Weymark, J.A. (1980). O generalizare cu un singur parametru a indicilor Gini ai inegalității. Journal of Economic Theory, 22(1), 67–86.
- Douglas, E.J. și Shepherd, D.A. (2000). Antreprenoriul ca o utilitate care maximizează raspunsul. Journal of Business Venturing, 15(3), 231–251.
- Dunford, M. (2022). Calea chineză către prosperitatea comună. Gândirea critică internațională, 12(1), 1–20.
- Evans, D.S. și Jovanovic, B. (1989). Un model estimat de alegere antreprenorială sub constrângeri de lichiditate. Journal of Political Economy, 97(4), 808–827.
- Fan, C.C. (2006). Cel de-al unsprezecelea plan cincinal al Chinei (2006–2010): de la „bogăția ireală” la „prosperitatea comună”. Eurasian Geography and Economics, 47(6), 708–723.
- Friar, J.H. și Meyer, M.H. (2003). Antreprenori și start-up-uri în regiunea Boston: factori care diferentiază întreprinderile cu creșterea mare de întreprinderile micro. Small Business Economics, 21(2), 145–152.
- Fuller, T. și Warren, L. (2006). Antreprenoriul ca previziune: o rețea socială complexă perspectiva asupra previziunii organizaționale. Futures, 38(8), 956–971.
- Grigorieva, N. și Grigorieva, O. (2015). Dependența comportamentului oportunist de creșterea economică. Jurnalul American de Științe Aplicate, 12(3), 222–228.
- Gustavsson, M. și Jordahl, H. (2008). Inegalitatea și încrederea în Suedia: Unele inegalități sunt mai dăunătoare decât altele. Journal of Public Economics, 92(1–2), 348–365.
- Haynie, J.M. și Shepherd, D. (2011). Spre o teorie a carierei discontinue tranziții: Investigarea tranzițiilor în carieră necesare de evenimentele traumatice ale vieții. Journal of Applied Psychology, 96(3), 501–524.
- Hayward, M.L., Shepherd, D.A. și Griffin, D. (2006). O teorie hibridă a antreprenoriatului. Management Science, 52(2), 160–172.
- Hart, D.M. și Acs, Z.J. (2011). Antreprenori de imigranți de înaltă tehnologie în Statele Unite. Economic Development Quarterly, 25(2), 116–129.
- Hessels, J., Van Gelderen, M., & Thurik, R. (2008). Aspirațiile antreprenoriale, motivațiile și factorii lor. Small Business Economics, 31(3), 323–339.
- Holt, D. și Littlewood, D. (2017). Risipele mijloacelor de trai printre să ră raci – Prin prisma bricolajului. Business Strategy and the Environment, 26(2), 253–264.
- Holtz-Eakin, D., Joulfaian, D., & Rosen, H.S. (1994). Renunțarea la supraviețuirea antreprenorială și constrângerile de lichiditate. Journal of Political Economy, 102(1), 53–75.
- Iyigun, M.F. și Owen, A.L. (1999). Antreprenori, profesioniști și creșterea. Journal of Economic Growth, 4(2), 213–232.
- Joseph, S. și Linley, P.A. (2005). Ajustare pozitivă la evenimentele amenințătoare: An teorie evaluării organismelor a creșterii prin adversitate. Revista de psihologie generală, 9(3), 262–280.
- Kanbur, R., & Zhang, X. (1999). Care inegalitate regională? Evoluția inegalității rural-urban și de coastă interioară în China din 1983 până în 1995. Journal of Comparative Economics, 27(4), 686–701.

- Kimmit, J., Munoz, P. și Newbery, R. (2020). Să rădăm viața și varietate în antreprenoriatul în căminul prosperității. *Journal of Business Venturing*, 35(4), articolul 105939.
- Lee, N. (2019). Creșterea incluzivă în orașe: o critică simpatică. *Studii regionale*, 53(3), 424-434.
- Lewbel, A. (2012). Utilizarea heteroscedasticității pentru a identifica și estima modele de regresie endogeni și măsurate greșit. *Journal of Business & Economic Statistics*, 30(1), 67-80.
- Light, I.H., & Rosenstein, C.N. (1995). *Rasa, etnia și antreprenoriatul în mediul urban America*. New York, NY: Transaction Publishers.
- Light, I., Bhachu, P. și Karageorgis, S. (2017). *Rețeaua de migrație și imigranți în antreprenoriat*. New York, NY: Routledge.
- Linna, P. (2013). Bricolajul ca mijloc de inovare într-un mediu cu resurse limitate: Un studiu al antreprenorilor-inovatori la BOP. *Journal of Developmental Entrepreneurship*, 18(03).
- Lin, N. (2011). Capitalismul în China: un capitalism gestionat central (CMC) și viitorul său. *Management and Organization Review*, 7(1), 63-96.
- Liu, L. și Zhang, Y. (2018). Asigurarea de sănătate fără angajare promovează antreprenoriatul? Dovezi dintr-un experiment politic în China. *Journal of Comparative Economics*, 46(1), 270-283.
- Littwin, A. (2007). Dincolo de cămătarie: un studiu al utilizării cardului de credit și al preferințelor dintre consumatorii cu venituri. *Texas Law Review*, 86(3), 451-506.
- Lu, Y., Zhang, M.M., Yang, M.M. și Wang, Y. (2023). **Practici durabile de management al resurselor umane, rezistență angajaților și rezultatele angajaților: către valori comune bune.** *Managementul resurselor umane*, 62(3), 331-353.
- Lucas, R.E. (1978). Despre distribuția de mărime a firmelor de afaceri. *Jurnalul Bell al Economics*, 9(2), 508-523.
- Malecki, E.J. (2018). Antreprenori, rețeaua și dezvoltare economică: o revizuire a cercetărilor recente. În J.A. Katz și A.C. Corbett (eds.), *Reflect și extindere asupra lucrărilor cheie ale primilor douăzeci și cinci ani de progrese* (p. 71-116). Bingley: Emerald Publishing Limited.
- Mathieu, J.E., & Chen, G. (2011). Etiologia paradigmei multinivel în cercetarea managementului. *Journal of Management*, 37(2), 610-641.
- McMullen, J.S., Bagby, D. și Palich, L.E. (2008). Libertatea economică și motivarea de a se angaja în afaceri antreprenoriale. *Teoria și practica antreprenoriatului*, 32(5), 875-895.
- Meh, C.A. (2005). Antreprenoriat, inegalitatea bogăției și impozitarea. *Review of Economic Dynamics*, 8(3), 688-719.
- Miller, D. și Le Breton-Miller, I. (2017). Antreprenori underdog: un model de antreprenoriat bazat pe provocări. *Practica teoriei antreprenoriatului*, 41(1), 7-17.
- Mijs, J. (2021). Paradoxul inegalității: inegalitatea veniturilor și credința în meritocrație merg mână în mână. *Socio-Economic Review*, 19(1), 7-35.
- Min, P.G., & Bozorgmehr, M. (2000). Antreprenoriatul imigranților și modelele de afaceri: o comparație între coreeni și iranieni din Los Angeles. *Revizuirea Migrației Internaționale*, 34(3), 707-738.
- Moore, E.M., Dau, L.A. și Mingo, S. (2021). Efectele integrate ale comerțului asupra antreprenoriatului formal și informal: rolul moderator al dezvoltării economice. *Journal of International Business Studies*, 52(4), 746-772.
- Morland, K., Wing, S., Roux, A.D. și Poole, C. (2002). Caracteristicile cartierului asociate cu amplasarea magazinelor alimentare și a locurilor de servicii alimentare. *Jurnalul American de Medicină Preventivă*, 22(1), 23-29.
- Morris, M.H., Santos, S.C. și Neumeyer, X. (2020). Antreprenoriatul ca soluție la sărăcie în economiile dezvoltate. *Business Horizons*, 63(3), 377-390.
- Morris, M.H. și Tucker, R. (2021). Mentalitatea antreprenorială și sărăcie. *Journal of Small Business Management*, 59(6), 1-30.
- Mu, R. și Ivan de Walle, D. (2011). Lăsat în urmă? Realocarea forței de muncă pentru femei în China rurală. *Economia muncii*, 18(2011), 583-597.
- Niefenfuhr, M. (2020). *Imaginea lui Ren Zhengfei: antreprenor model sau agent al puterii statului? În W. Zhang, I. Alon și C. Lattemann (eds.), Huawei Goes Global* (pp. 341-363). Cham: Palgrave Macmillan.
- Nolan, B., Roser, M. și Thewissen, S. (2019). PIB-ul pe cap de locuitor față de venitul mediu al gospodăriilor: ce date neșterg divergența în timp și cum variază aceasta între țările OCDE. *Review of Income and Wealth*, 65(3), 465-494.
- Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE). (2014). *Țoț la bord: Realizarea unei creșteri incluzive*. Paris: OCDE.
- Oster, E. (2019). Selecția neobservabilă și stabilitatea coeficientului: teorie și dovezi. *Journal of Business & Economic Statistics*, 37(2), 187-204.
- Pare, P.P. și Felson, R. (2014). Inegalitatea veniturilor, sărăcie și criminalitatea între națiuni. *The Jurnalul Britanic de Sociologie*, 65(3), 434-458.
- Patil, P. și Deshpande, Y. (2018). Antreprenoriatul feminin: un drum înaintea. *International Journal of Economics, Business, and Entrepreneurship*, 1(1), 49-60.
- Peredo, A.M. și Chrisman, J.J. (2006). Spre o teorie a întreprinderii bazate pe comunitate. *Academy of Management Review*, 31(2), 309-328.
- Quadrini, V. (2000). Antreprenoriat, economisire și mobilitate socială. *Review of Economic Dynamics*, 3(1), 1-40.
- Rodríguez, J.G. și Salas, R. (2014). Coeficientul Gini: votul majoritar și bunăstarea socială. *Journal of Economic Theory*, 152(2014), 214-223.
- Roemer, J.E., Aaberge, R., Colombino, U., Fritzell, J., Jenkins, S.P., Lefranc, A., ... Zubiri, I. (2003). În ce măsură sursele regimurilor fiscale egalizează și ansele de obținere a veniturilor în rândul cetățenilor? *Journal of Public Economics*, 87(3-4), 539-565.
- Sarkar, S., Ruffin, C. și Houghton, J. (2018). Inegalitatea și pragurile antreprenoriale. *Journal of Business Venturing*, 33(3), 278-295.
- Schade, P. și Schuhmacher, M.C. (2022). Infrastructura digitală și formarea afacerii antreprenoriale: un studiu pe mai multe niveluri. *Journal of Business Venturing*, 37(5), articolul 106232.
- Schultz, T.P. (2004). Subvenții și colare pentru săraci: Evaluarea programului de sărăcie mexicană. *Progressa Journal of Development Economics*, 74(1), 199-250.
- Schumpeter, J.A. (1942). *Capitalism, socialism și democrație*. New York, NY: Routledge.
- Si, S., Yu, X., Wu, A., Chen, S., Chen, S. și Su, Y. (2015). Antreprenoriat și reducerea sărăciei: un studiu de caz al lui Yiwu. *China. Asia Pacific Journal of Management*, 32(1), 119-143.
- Singaravelu, H.D., White, L.J., & Bringaze, T.B. (2005). Factorii care influențează alegerea carierei studenților internaționali: un studiu comparativ. *Journal of Career Development*, 32(1), 46-59.
- Shepherd, D.A. și Williams, T. (2020). Antreprenoriatul care răspunde la adversitate: Echilibrarea evenimentelor adverse și dezechilibrarea adversității persistente. **Teoria organizațiilor**, 1(4).
- Stanworth, J., Stanworth, C., Granger, B., & Blyth, S. (1989). Cine devine antreprenor? *International Small Business Journal*, 8(1), 11-22.
- Stephan, U. și Pathak, S. (2016). Dincolo de valorile culturale? Idealuri de leadership cultural și antreprenoriat. *Journal of Business Venturing*, 31(5), 505-523.
- Su, Y., Zahra, S.A., & Fan, D. (2022). Stratificarea, alegerea antreprenorială și creșterea veniturilor: rolul moderator al pieței și subnaționale în economia emergentă. **Teoria și practica antreprenoriatului**, 46(6), 1597-1625.
- Su, Y., Zahra, S.A., Li, R., & Fan, D. (2020). Încrederea, sărăcie și bunăstarea subiectivă în rândul antreprenorilor chinezi. *Antreprenoriat și dezvoltare regională*, 32(1-2), 221-245.
- Sutter, C., Bruton, G.D. și Chen, J. (2019). Antreprenoriatul ca soluție la sărăcie extremă: o revizuire și direcții viitoare de cercetare. *Journal of Business Venturing*, 34(1), 197-214.
- Syrquin, M. (1988). Modele de schimbare structurală. *Manual de economie a dezvoltării*, 1 (1988), 203-273.
- Thai, M.T.T. și Turkina, E. (2014). Determinanții la nivel macro ai formării antreprenoriatului versus antreprenoriatul informal. *Journal of Business Venturing*, 29 (4), 490-510.
- Trump, K.S. și White, A. (2018). Inegalitatea nașterii în inegalitatea? Teste experimentale ale predicțiilor că inegalitatea creșterii motivează justificarea sistemului. *Journal of Experimental Political Science*, 5(3), 206-216.
- Verheul, I., Block, J., Burmeister-Lamp, K., Thurik, R., Tiemeier, H., & Turturea, R. (2015). Comportament asemănător ADHD și intenții antreprenoriale. *Small Business Economics*, 45(1), 85-101.
- Wagner, D. (2015). *Oamenii obișnuiți: În și din sărăcie în Epoca de Aur*. New York, NY: Routledge.
- Wennekers, S., & Thurik, R. (1999). Legătura antreprenoriatului și creșterii economice. *Small Business Economics*, 13(1), 27-56.
- Wennekers, S., Van Stel, A., Carree, M., & Thurik, R. (2010). Relația dintre antreprenoriat și dezvoltarea economică: este în formă de U? *Foundations and Trends in Entrepreneurship*, 6(3), 167-237.
- Wennekers, S., Van Wennekers, A., Thurik, R., & Reynolds, P. (2005). *Nascent antreprenoriatul și nivelul de dezvoltare economică. Economia întreprinderilor mici*, 24(3), 293-309.
- Wennekers, S., Thurik, R., Stel, A.V. și Noorderhaven, N. (2010). Evitarea incertitudinii și rata proprietății în afaceri în 21 de țări OCDE, 1976-2004. În *Antreprenoriat și cultură* (p. 271-299). Berlin: Springer.
- Whyte, M.K. (2009). Paradoxurile boom-ului economic al Chinei. *Revizuirea anuală a sociologiei*, 35(2009), 371-392.
- Banca Mondială. (2012). Banca mondială vede progrese împotriva sărăciei extreme, dar semnalează vulnerabilități. *Comunicat de presă*.
- Banca Mondială. (2018). Sărăcie și prosperitatea împărtășită 2018: împletind puzzle-ul sărăciei. Banca Mondială.
- Banca Mondială. (2020). Sărăcie și prosperitatea comună 2020: inversări ale norocului. *Lumea Bancă*.
- Zellweger, T., Sieger, P. și Halter, F. (2011). Sa stau sau sa plec? **Intențiile de alegere a carierei ale studenților cu experiență în afaceri de familie.** *Journal of Business Venturing*, 26(5), 521-536.
- Zhang, J., Giles, J. și Rozelle, S. (2012). Se plătește să fii cadru? Estimarea randamentului de a fi un oficial local în China rurală. *Journal of Comparative Economics*, 40(3), 337-356.
- Zhou, Y. și Hall, J. (2019). Impactul marketizării asupra antreprenoriatului în China: dovezi recente. *American Journal of Entrepreneurship*, 12(1), 31-55.
- Yi Su (Ph.D. Universitatea Peking) este profesor asociat de management la Școala de Economie și Management a Universității Tongji (Shanghai). Cercetarea ei se concentrează pe inovare și antreprenoriat, guvernarea corporativă și managementul chinez. Studiile ei recente sunt publicate în *Managementul resurselor umane*, *Studii regionale*, *Revizuirea administrației publice*, *Teoria și practica antreprenoriatului*, *Revizuirea administrației publice*, *Planificarea pe termen lung*, *Jurnalul Internațional de Management al Resurselor Umane*, *Revizuirea Internațională a Managementului*, *Revizuirea Managementului și Organizației* și *Asia Pacific Journal of management*.
- Jialin Song (Candidat de cercetare la Universitatea Tongji) este un candidat de cercetare în management la Școala de Economie și Management a Universității Tongji (Shanghai). Cercetarea ei se concentrează pe antreprenoriat, strategii și afaceri și managementul chinez. Cercetările ei au apărut în reviste precum *Chinese Management Studies*.
- Ying Lu (Ph.D. Universitatea Monash) este lector principal în Managementul Internațional și Angajare la Departamentul de Management, Macquarie Business School, Macquarie University. Cercetările ei au apărut în reviste precum *Human Resource Management*, *Human Resource Management Journal*, *International Journal of Human Resource Management*, *Human Resource Management Review*, *Safety Science*, *Australian Journal of Management*, *International Journal of Intercultural Relations* și *Asian Ethnicity*.

Y. Su i colab.

Di Fan (Ph.D. Universitatea Monash) este profesor de management la Școala de Management de la Universitatea RMIT, Melbourne, Australia. Interesele sale actuale de cercetare includ strategiile internaționale de afaceri și managementul resurselor umane internaționale. Publicațiile sale apar în reviste precum Organization Studies, Journal of Management Studies, Entrepreneurship Theory and Practice, Journal of World Business, International Business Review, Academy of Management Learning & Education, Industrial Marketing Management, Long Range Planning, Global Strategy Journal, Technovation și Journal of Business Ethics.

Journal of Business Research 165 (2023) 114061

Miles Yang (Ph.D UNSW Sydney) este lector principal în strategie la Departamentul de Management, Macquarie Business School, Macquarie University. Cercetările sale au apărut în reviste precum Organization Science, Human Resource Management, Journal of Management Studies, Journal of Business Ethics, Journal of World Business și Journal of Business Research.